

ҚАРАҚАЛПАҚ ӘДЕБИЯТТАНЫҰЫНДА ЛИРИКАНЫҢ ҮЙРЕНИЛИҰИ МӘСЕЛЕСИНЕ

(Т.Мәмбетниязов илимий излениҰшилиги мысалында)

Т.Қ.Байниязова

Қарақалпақ гуманитар илимлер илим-изертлеҰ институты, Нөкис.

<https://doi.org/10.5281/zenodo.15204951>

К ПРОБЛЕМЕ ИЗУЧЕНИЯ ЛИРИКИ В КАРАКАЛПАКСКОМ ЛИТЕРАТУРОВЕДЕНИИ

(на примере научных изысканий Т.Мамбетниязова)

Аннотация. Статья посвящена проблеме исследования лирики в каракалпакском литературоведении. Здесь изучается монография Т.Мамбетниязова «Каракалпакская лирика». Автор уделяет внимание научному подходу Т.Мамбетниязова к проблеме изучения лирики, успехам и неудачам, постигшим ученого в данном вопросе. Недостатки, допущенные в монографии, объясняются объективным и субъективными факторами, которые были свойственны времени создания данной научной работы. Автор статьи приходит к выводу о том, что в настоящее время назрела необходимость специального изучения научных методов, которые были применены в научных изысканиях, осуществленных в каракалпакском литературоведении.

Ключевые слова: каракалпакское литературоведение, лирика, Т.Мамбетниязов, литература, научное изыскание.

TO THE PROBLEM OF STUDYING LYRICS IN KARAKALPAK LITERARY STUDY

(based on the T.Mambetniyazov's scientific research)

Abstract. The article is devoted to the problem of the research the lyrics in Karakalpak Literary Study. There is studied the monograph “Karakalpak lyric” of T.Mambetniyazov. The author pays attention to T.Mambetniyazov's scientific approach to the problem of studying lyrics, successes and failures that befell the scientist in this matter. The shortcomings in the monograph are explained by objective and subjective factors that were peculiar to the time of creation of this scientific work. The author of the article comes to the conclusion that nowadays there is a need for a special study of scientific methods that were applied in scientific research carried out in Karakalpak Literary study.

Keywords: Karakalpak Literary Study, lyrics, T.Mambetniyazov, Literature, scientific research.

Мәлим болғанындай, қарақалпақ әдебиаттаныҰы XX әсирдин 60-жыллары илимий кадрлар менен әдеҰир толысқан еди. Бул жыллары Қ.Айымбетов, И.Сағитов,

М.Нурмухамедов, Қ.Мақсетов, С.Ахметов, соңын-ала З.Насурлаева, С.Бахадырова, Қ.Байниязов, С.Аллаяров сыяқлы жергиликли кәнигелер илимий майданда көрине баслады. Усы қатарда Т.Мәмбетниязовтың да атын атап өтиў орынлы.

Т.Мәмбетниязовтың дәслепки қәдемлери қарақалпақ лирикасын үйрениў менен байланыслы болып, бул изленис тийкарында автор 1966-жылы кандидаттық диссертация жақлайды, изертлеў жумысы 1989-жылы «Қарақалпақ лирикасы» атамасында монография түрінде баспадан шығады.

«Қарақалпақ лирикасы» атамасындағы изленисинде илимпаз 1950-1960-жыллардағы лириканың түрлери, олардың бир-биринен айырмашылығы, усы дәўирдеги лириканың тематикасын, идеялық хәм көркемлик жақтан өзгешелигин, негизги бағдарын көрсетип бериўди мақсет еткен еди.

Автор усы ўақытқа дейин лириканың толық анализи болмағанын, қарақалпақ адабияттаныўында хәм миллий әдебий сында, атап айтқанда, М.Нурмухамедов, Г.Есемуратов, И.Юсупов, Б.Исмаилов, И.Сагитов, С.Ахметов, Қ.Мақсетов хәм басқа да авторлардың kitapлары менен мақалаларына ортақ бир кемшилик – олар лирикалық шығармаларды анализ еткенде, оның жетискенлиги менен кемшилигин көрсеткенде, сиясий лирикадан ары өте алмағанын ескертеди. Яғный, «лириканың мухаббат, тәбият, философиялық түрлерине пикир жүритпеди. Усы күнге шекем қарақалпақ совет лирикасының изертлениўи қандай екенлиги усының өзинен ақ белгили. Усыған қарағанда, қарақалпақ совет лирикасы еле бети ашылмай, из түспей атырған тың сыяқлы сезиледи», деп тастыйықлайды [3, 8].

Көп жыллық үзилистен кейин 1955-жылдан баслап «Әмиўдәрья» журналының шығыўын илимпаз Т.Мәмбетниязов әхмийетли ўақыя ретинде атап өтеди, бунда «журнал дәретиўшилик күшлерди (яғный жазыўшылар хәм әдебиятшыларды – **Т.Б.**) өз әтирапына топлады хәм олардың шығармаларын, мақалаларын өз бетинде жәриялап отырды. Бул әдебият пенен искусствоның хәм әдебияттаныў илиминин раўажланыўына тәсир жасады», деп жазады [3, 9]. Буннан соң автор әдебий сынның сол гездеги ҳалаты туўралы азы-кем пикир билдиреди. Өйткени, илимпаздың пикири бойынша, әдебий шығармаға сын пикир билдириўшилер «шайырдың шығармаларының я жаман жағын қазады, я жақсы жағын таў етеди, сөйтеди де, шайырды я дана етеди, я жоқ етеди. Бул әдил сын емес» дей отырып, жергиликли илимпазлардың әдебий шығарманы баҳалаўдағы жетискенликлери менен кемшиликлерине жеке көз-қарасын билдирип өтеди [3, 9].

Деген менен, илимпаздың өзи тәрәпинен де базы қәтеликлерге жол қойылған болып, олар ҳәтте усы изертлеў жумысының баспадағы варианты болған монографиясында да сақланып қалған. Бул олқылықты сезген Қ.Оразымбетов:

«Қарақалпақ лирикасы» жақында ғана, яғни 1989-жылы басылып шығуына қарамастан, онда кәуіпке, исенимсіз талқылаулар орын алған. Усы мийнеттеги лириканы тематикалық жақтан бөліу принципі менен де келісіу қыйын» деп орынлы түрде ескертіу жасайды [4, 7].

Т.Мәмбетниязовтың изертлеуіне тән болған жантасыу, яғни миллий әдебиат материалын идеялық-тематикалық жақтан анализлеуді қарақалпақ әдебиаттаныуында кең қолланылғанына гүә боламыз. Мысалы, «Қарақалпақ поэзиясы» монографиясында 1945-1956-жыллардағы қарақалпақ лирикасы туұралы сөз етилгенде, лирикалық поэзияда Бұрынғы Аұқам халқының тарийхый жеңиси үлкен мақтаныш, күшли патриотизм менен жырланғанын, халықтың руұхый турмысындағы өзгеріслер, кешегі солдаттың паракхат мийнет ҳаққындағы ой-пикири, сағынышлы хошласыулар менен перзентин күткен ата-ана, сәуер ярлардың зарлы үни менен кеширмелери лирикалық поэзияның идеялық-тематикалық диапазонын кеңейтти, деп жазылған. Жаңа қурылыслар, аұыл-қаланың өзгерген тулғасы шайырлар шығармаларының тийкарғы мазмұнын қурады, дей отырып, китап авторы С.Ахметов қарақалпақ поэзиясы материалын тематикалық жақтан қарастырады ҳәм таллауды әдеп кемшиликлерди көрсетиуден баслайды [1, 193-194]. Бұл жерде С.Ахметовтың лириканы үйрениуге тийісли дыққатқа ылайық пикири соннан ибарат, ол қарақалпақ поэзиясын тарийхый шәратқа байланыста алып, лириканы тематика бойынша қарастырады, бунда «теориялық жақтан лириканы тематикаға бөліп бөлшеклеместен, оны тутас алып қараған мақұл» деп жазады [1, 372].

Ал, Т.Мәмбетниязов болса, рус әдебиаттаныуы ўәкиллери Г.Л.Абрамович, О.Резник, В.Д.Сквозниковтың, әдебиат сыншылары Н.Добролюбов, В.Г.Белинскийдің илимий-теориялық пикирлеринен келип шығып, лирикалық қосықларда темаға қарағанда мазмұнды кеңірек деп түсиниу керек, деген тезисти алға сүреді. Солай етип, еки автордың қарақалпақ лирикасы материалын үйрениу тәжирийбеси жас илимпаздар ушын айрықша әҳмийетке ийе, деп есаплаймыз.

Т.Мәмбетниязовтың изертлеуі қарақалпақ лирикасын үйрениуге арналған дәслепки изленис болды. Өйткени, буннан илгериде әдебий материалды үйрениуде шайырдың биографиясы ямаса белгили дәуір ишиндеги қарақалпақ поэзиясы, дара поэзиялық жанр бойынша тарийхый аспекттеги изленислер басым орын ийелеген болса, буннан кейинги ўақытта жергиликли илимпазлардың миллий әдебиатты үйрениуде теориялық мәселелерге дыққат аударғанының гүәсы боламыз.

Егер де усы ўақытқа шекемги жаратылған изленислерде көркем әдебиат материалына тарийхый, идеялық-тематикалық таллау жасауға көбірек дыққат аударылғанын есапқа алсақ, К.Худайбергеновтың «Хәзирги қарақалпақ поэзиясында

лирикалық кахарман проблемасы» [5] хәм Қ.Байниязовтың «Аяпберген Муўсаевтың шайырлық стилиниң өзгешелиги» [2] деген изленислери карақалпақ әдебияттаныўында сап теориялық мәселелерге қурылған изертлеўлерге баслама салды.

Бул бағдардағы изленислер Б.Қәлиметов (1982), тың «Әжинияздың лирикасы (поэтикалық шеберлик аспектиде)», ғәрезсизлик жыллары Қ.Оразымбетовтың «Хәзирги карақалпақ лирикасында көркемлик излениўшилик (80-жыллар)» (1993), Б.Генжемуратовтың «Әжинияз лирикасының поэтикасы» (1996), Э.Ешниязованың «Төлепберген Мәтмуратов лирикасы (идеялық-тематикалық, жанрлық хәм көркемлик мәселелери)» (2001), Қ.Оразымбетовтың «Хәзирги карақалпақ лирикасында көркем формалардың эволюциясы хәм типологиясы» (2004), Қ.Жәрімбетовтың «ХІХ әсир карақалпақ лирикасы. Жанрлық қәсийетлери хәм раўажланыў тарийхы» (2005), А.Досымбетованың «Шаўдырбай Сеитов лирикасында көркем форма (дәстүрий хәм жаңа формалар синтези, сүүретлеў усыллары еркин қосықлардың формалық өзгешеликлери)» (2008), П.Дабыловтың «Қарақалпақ поэзиясында лирикалық кахарман образының жаратылыўы өзгешеликлери (Т.Мәтмуратов хәм К.Рахманов поэзиясы мысалында)» (2018) О.Ғайлыеваның «Ғәрезсизлик дәўири түркий халықлар лирикасындағы формалық изленислер хәм олардың типологиясы (өзбек, карақалпақ хәм түркмен лирикасы мысалында)» (2019), Г.Тлеуниязованың «Хәзирги карақалпақ лирикасында композиция саласындағы изленислер (1990-2010-жыллар)» (2021) деген илимий изленислери пайда болды.

Өз гезегинде, карақалпақ лирикасын үйрениўге қурылған изленислер де миллий әдебияттаныўдың изертлеў объектине айланды. Атап айтқанда, 2022-жылы Т.Орынбаев «ХХІ әсир басындағы карақалпақ әдебияттаныўының раўажланыў тенденциялары (карақалпақ лирикасының изертлениўи мысалында)» темасында диссертация жақлады.

Жоқарыдағы изленислер карақалпақ әдебияттаныўында илимий-теориялық ой-пикирдің өсип, карақалпақ лирикасын анализлеўге қурылған изленислерде мәселени қамтыў шеңбериниң кеңейип барғанынан дәрек береді. Бул, өз гезегинде, миллий әдебияттаныўда илимий потенциалының дәрежесин айқын көрсетеді, деп тастыйықлаўға бизге мүмкиншилик береді.

Солай етип, Т.Мәмбетниязовтың «Қарақалпақ лирикасы» (1950-1960-жыллар) атамасындағы излениси миллий әдебияттаныўдың раўажланыў жолындағы белгили бир тарийхый басқышына тән жұмыс болды.

Жұмыстың жетискенлиги менен бирге кемшиликлердің де орын алғанын атап өтиўимиз тийис, буны изленис жаратылған пайыттағы объектив хәм субъектив факторлар менен түсиндириўимиз мүмкин. Объектив факторлар ретинде 1950-1960-жыллардағы

қарақалпақ әдебиятының халаты, сол дәуірдегі сиясий-идеологиялық, социал-экономикалық шәраят, лирик шайырлардың индивидуал сыпатлары, сондай-ақ илимий орталықта орын алған атмосфера хәм т.б., субъектив факторлар ретинде изертлеўшениң илимий-теориялық мағлыўмат пенен қуралланыў дәрежесин, теориялық билимлерди көркем әдебият материалына қолланыў жағдайын көрсетиўге болады.

Т.Мәмбетниязов жоқарыда атап өтилген «Қарақалпақ лирикасы» изертлеўинен тысқары, «Дәли Назбергеновтың творчествосы» (1977) изертлеўи, мақалалар хәм рецензияларды өз ишине алған «Поэзия ҳаққында ойлар» (1985), «Қарақалпақ балалар поэзиясы ҳәс оның машқалалары» (1992), «Поэзия – турмыс, гүрес хәм талпыныў» (1993), «Жаңа қарақалпақ поэзиясы хәм дәуир талабы» (1994), Г.Есемуратов пенен соавторлықтағы «Ўатан ушын гүрескен қосықлар» (1990), З.Мәмбетниязова менен соавторлықта Н.Жапақовтың әдебий илимий дәретиўшилиқ жумысы, тарийхый тулғасын ашып бериўге арналған «Халқы қәдирлеген инсан» (2011) сыяқлы китаплары жарық көрди. Усы жерде Г.Есемуратов пенен соавторлықтағы «Ўатан ушын гүрескен қосықлар» китабы еки илимпаздың Екинши жер жүзилик урыс дәуириндеги қарақалпақ әдебияты материалына жантасыўын бир қатарға қойып салыстырмалы тәризде үйрениў ушын айрықша қызығыўшылық туўғызады.

Жуўмақлап айтқанда, ҳәзирги ўақытта миллий көркем сөз дәретиўшилигин илимий тийкарда үйрениўге негизленген изленислер көлеми кеңейип, бул изленислерде қолланылған илимий методларды арнаўлы түрде изертлеў қарақалпақ әдебияттаныўын ушын айрықша әҳмийетке ийе бағдарлардан саналады.

REFERENCES

1. Ахметов С. Қарақалпақ совет поэзиясы (әдебий-сын изертлеў). – Нөкис: Қарақалпақстан, 1988.
2. Байниязов К. Особенности поэтического стиля Аяпбергена Мусаева (в сравнительном аспекте) Автореферат дисс. канд. филол.наук. – Нукус, 1968.
3. Мәмбетниязов Т. Қарақалпақ лирикасы. – Нөкис, Қарақалпақстан, 1985.
4. Оразымбетов Қ. Ҳәзирги дәуирдеги қарақалпақ лирикасында көркемлик излениўшилиқ (80-жыллар). – Нөкис: Билим, 1993.
5. Худайбергенев К. Проблема лирического героя в современной каракалпакской поэзии: Автореф. дисс. канд.филол.наук. – Ташкент, 1967